

ForumC-directeur Cors Visser: 'Kerk, ga lekker spelen!'

In zijn nieuwe, prikkelende boekje *De spelende kerk* stelt socioloog dr. Cors Visser, directeur van ForumC (een forum voor geloof, wetenschap en samenleving) dat zowel traditionele kerken als 'moderne' gemeenten veel 'speelser' moeten worden.

Wat bedoelt u met 'speelser'?

Visser: "Twee dingen. Allereerst dat kerken veel meer met en in de buurt moeten gaan spelen. Gewoon actief zijn in de buurt waarin het kerkgebouw staat – eventueel gericht op specifieke doelgroepen –, dus het echte 'buiten spelen'. En in de tweede plaats geloof ik dat we speelser, lichtvoetiger met elkaar moeten omgaan binnen de kerk zelf. We gaan te formeel met elkaar om, maar ook: te weinig. Oneerbiedig gesproken: mensen worden op zondag een hok ingedreven, als het meezit drinken ze na afloop nog koffie en daarna verlaten ze het hok weer en zien ze elkaar doordeweeks hooguit nog eens op een kring. We zouden meer met elkaar moeten ondernemen. Want dat heeft een krachtige uitwerking naar buiten toe."

Waar baseert u dat laatste op?

"Dit ontdekte ik tijdens mijn promotieonderzoek in onder andere Kenia en Brazilië, en het blijkt ook uit allerlei sociologische literatuur. Ik ben ervan overtuigd dat de

Drie citaten uit *De spelende kerk*:

'In Nederland zijn kerken vaak eilandjes die tamelijk los van de samenleving rondobberen – sommige zelfs los van de tijd.'

'Kijk tijdens een zondagse viering eens om je heen. Zijn jullie een kerk waar allerlei verschillende soorten mensen zitten of zijn er enkel 'soortgenoten'? Hoe voorkom je dat de kerk een soort clubje wordt?'

'Onze gemeenschappen zijn er alleen voor onszelf en voor God; er is geen doel buiten de kerk. Iedereen zit dus naar elkaar te kijken en elkaar de maat te nemen.'

BEELD: SHUTTERSTOCK

lokale geloofsgemeenschap een unieke groep is, die op zo'n bijzondere manier werkt dat zij hét middel is om de samenleving te veranderen."

Wat u betreft gaan we straks in het voorjaar massaal barbecues organiseren, bijvoorbeeld?

"Graag. Of start een kinderclub, samen met de buurtbewoners, of ga voetballen met kinderen uit de buurt. De mogelijkheden zijn legio; het vraagt wat creativiteit en durf."

Dansje in de kerk

Het schilderij *Dansje in de kerk* siert de omslag van Vissers pamfletachtige boekje, dat een toepassing en aanscherping van zijn promotieonderzoek is. "Het is een fraaie illustratie van mijn boodschap: geloofsgemeenschappen, ga spelen! Die is niet alleen gericht aan traditionele gemeenten, die het liefst alles bij het oude willen houden. Het is ook bedoeld voor gemeentes die de druk voelen om steeds de nieuwste Hillsongliederen te zingen. Voor dat spelen is het nodig dat je jezelf bent, en onbevangen. Dat zijn twee lessen uit dit boekje."

Hoopt u dat ook veel kerken- en oudstenraden 'De spelende kerk' gaan lezen?

"Dat zou ik absoluut toejuichen. Ik heb het geschreven om mensen uit te dagen eens met andere ogen naar de kerk te kijken. Dat heeft mij geholpen, en ik hoop dat het anderen ook helpt. Er liggen nog zoveel onbenutte kansen voor de kerken in ons land. Ik hoorde ooit iemand zeggen: 'Stel dat de opname van de gemeente morgen zou zijn, dan zou de rest van Nederland dat pas over een jaar merken.' Dat is wel heel kort door de bocht. En toch: als het gaat om kerkgebouwen en geloofsgemeenschappen, zou dit misschien wel eens het geval kunnen zijn – tenzij we weer leren spelen."

Web Forumc.nl

Mede n.a.v. *'De spelende kerk. Hoe geloofsgemeenschappen de wereld veranderen'*, Cors Visser, Buijten & Schipperheijn, 96 blz., € 12,90.

